

Gad vide, hvad der så sker, hvis man kommer frem til, at det er fundet for let? Så vil man formentlig bare give nogle flere tilskud for at forbedre det, politikerne nu har fundet frem til som værende kvalitet. Vi kan under ingen omstændigheder støtte forslaget.

Kulturministeren (Ebbe Lundgaard):

Jeg siger tak for den relativt brede tilslutning, som forslaget har opnået hos ordførerne. Jeg kan forstå, at hverken Dansk Folkeparti eller Fremskridtspartiet agter at stemme for lovforslaget, og det må jeg så tage til efterretning. De skal dog være velkomne, hvis de under udvalgsbehandlingen skulle ændre mening på det punkt.

Jeg skal også sige, at jeg lyttede meget til, hvad Venstre og Det Konservative Folkeparti sagde, og jeg forstod, at det kunne være muligt på et eller andet tidspunkt undervejs i udvalgsbehandlingen at stille det spørgsmål, om det ikke var en overvejelse værd at stemme for. Men som jeg har kunnet lytte mig frem til, og efter det, jeg har hørt inden denne forhandling, kan forslaget støttes af et markant flertal her i salen. Jeg vil godt gøre opmærksom på, at lovforslagets høringsrunde har vist, at det har opnået bred støtte hele vejen rundt i kulturlivet, også hos de kommunale organisationer,

Jeg vil godt lige holde fast i baggrunden for forslaget, inden jeg kommer med nogle særskilte bemærkninger til ordførerne. Der er opstået – og det kan vel ikke undre nogen, så stærkt som udviklingen går nu – et åbenlyst behov for at nyformulere det grundlag, Kulturfonden blev oprettet på. Kulturfonden har gennemført mange gode og spændende initiativer i de godt 7 år, den har arbejdet, men Fondens virksomhed er blevet mere og mere diffus. Hensigten var, at den skulle sætte en ny kulturpolitisk dagsorden, som det så var tanken, at man skulle overtage og videreføre på lokalt niveau, altså i amter og kommuner, medmindre der kunne findes udvidede eksisterende støtteordninger i det statslige regi.

Vi befinder os i en situation, hvor udviklingen går utrolig stærkt. Der kommer nye teknologier, og nye kunstneriske og kulturelle udtryksformer opstår. Nogle af dem forgår, men andre vil bestå, og derfor er der i stigende grad brug for en risikovillig kapital, som vi fleksibelt kan dirigere derhen, hvor der er behov for støtte.

Derfor kan man heller ikke betragte Kulturfonden på lige fod med de eksisterende støtteordninger – det er særlig henvendt til hr. Rechendorff. De eksisterende støtteordninger, som giver støtte til kunstfonde, teaterråd, musikråd osv., skal vi se nøje efter, og det er vi i gang med, og det skal vi diskutere. Men Kulturfonden er netop en udviklingsfond. Den skal være fleksibel, og når den har opfyldt sit formål, i og med at den har sat en kulturpolitisk dagsorden over nu 7-8-9 år, må vi se, om vi kan formulere en lovgivning, der på anderledes måde kan forfølge de resultater, vi gerne vil nå rent kulturpolitisk, og som vi gerne i fællesskab skulle ønske at nå frem til her i salen.

Vi har oplevet et behov for at koncentrere indsatsen på færre områder for at opnå resultater af højere kvalitet end dem, vi har opnået på det seneste. Dermed være ikke sagt ét ondt ord om det, der er blevet søgt om, og som Kulturfonden har støttet indtil nu. Jeg må blot konstatere, at det langt hen ad vejen er blevet sådan, at Kulturfonden bevægede sig i retning af at blive en driftsfond for almindelig kulturel virksomhed rundt omkring i landet.

Der har været rettet kritik fra et flertal i Folketinget mod den måde, jeg foreslår, bestyrelsen skal sammensættes på, og den måde, handlingsplanen skal laves på. Den kritik er jeg – også for at imødekomme Det Konservative Folkeparti – naturligvis indstillet på at rette mig efter og forsøge at få formuleret lovbestemmelserne sådan, at den solkongementalitet, som jeg forstår, nogle kan se i lovforslaget, ikke bliver helt så indlysende og skærende, som nogle har påpeget. Lad os også se på, hvordan bestyrelsen kan sammensættes.

Jeg vil gerne over for Enhedslisten kvittere for udsagnet om, at der skulle udpeges folk fra de eksisterende råd. Det kan langt hen ad vejen være en god ide, men jeg er bange for, at hvis man kommer med et mandat fra et eksisterende råd inden for området til denne udviklingsfond, vil man også sidde som forsvarer for det område. Jeg tror, vi stadig skal prøve at hente eksperthjælp til at udpege bestyrelsesmedlemmerne og se på, hvordan vi kan imødekomme den kritik, der er rejst her, og jeg vil håbe, vi kan lave noget, der går på tværs af de eksisterende råd og nævn og ikke tager udgangspunkt i dem.

Det blev sagt, at med hensyn til armslængdeprincippet – det er også det, det drejer sig om ved bestyrelsesudpegningen – er der her tale